



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní stěžovatele **RNDr. L. O.**, zastoupeného JUDr. Janem Běbrem, advokátem se sídlem v Praze 5, Ostrovského 3, za účasti **Finančního úřadu pro Prahu 5**, se sídlem v Praze 5, Peroutkova 61, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, č. j. 9 Ca 23/2004 – 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, č. j. 9 Ca 23/2004 – 40, byla odmítnuta žaloba stěžovatele, kterou se domáhal vydání rozhodnutí, kterým by soud zrušil exekuční příkaz Finančního úřadu pro Prahu 5 (dále jen „finanční úřad“) ze dne 8. 10. 2003, č. j. 354553/03/005941/5359, jímž bylo České správě sociálního zabezpečení přikázáno provádět srážky ze starobního důchodu k vymožení vykonatelného nedoplatku v částce 9707 Kč. V odůvodnění usnesení městský soud uvedl, stěžovatel nepodal námitky představující řádný opravný prostředek proti jím napadenému rozhodnutí účastníka, ačkoliv byl na tuto skutečnost v poučení předmětného rozhodnutí výslovně a řádně upozorněn. Nevyužil tedy možnost domáhat se nápravy rozhodnutí před správním orgánem. Stěžovatel tak nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, čímž je dána nepřípustnost žaloby stanovená v § 68 písm. a) s. ř. s.

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě stěžovatel namítal nezákonnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť podle jeho názoru včas podal námitky jako řádný opravný prostředek proti exekučnímu příkazu, i když tento opravný prostředek

nesprávně označil. Městskému soudu k jeho dotazu sdělil, že dne 3. 11. 2003 zaslal finančnímu úřadu kopii žaloby z téhož dne, ve které jsou námitky proti exekučnímu příkazu uvedeny a podrobně zdůvodněny. Domníval se, že takto podané námitky jsou postačující a že účastník je bude také takto posuzovat. Poukázal v této souvislosti na nedostatek právního vzdělání a na svou tehdejší mimořádně tíživou a stresující životní situaci. Městský soud se s obsahem tohoto stěžovatelova přípisu nijak nevypořádal a v napadeném rozhodnutí se jím vůbec nezabývá. Protože věcně důvodné námitky byly správnímu orgánu včas doručeny, není správný závěr soudu, že nevyužil poslední řádný opravný prostředek. Proto se domáhal, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc vrácena městskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle § 21 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“) je pro řízení rozhodující obsah podání, i když je nesprávně označeno. Z podání musí být patrné, kdo je činí, čeho se týká a co se navrhuje.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že při posuzování procesního úkonu je rozhodující jeho obsah a nikoliv to, jak je označen. To platí i v případě, že procesní úkon nebyl nijak označen. Tato zásada však platí jen tehdy, je-li úkon účastníka určitý a srozumitelný nebo má-li potřebné náležitosti. Neumožňuje-li úkon jednoznačný závěr o tom, co jím účastník vyjádřil, je třeba v souladu s § 21 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků účastníka vyzvat, aby odstranil vady podání. Posouzení procesního úkonu podle jeho obsahu však neumožňuje, aby finanční úřad určitému a srozumitelnému úkonu přikládal jiný než účastníkem sledovaný smysl, „domýšlel“ obsah podání nebo z jeho obsahu činil nevyplývající závěry.

V daném případě byl stěžovateli doručen dne 21. 10. 2003 exekuční příkaz Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 8. 10. 2003, č. j. 354553/03/005941/5359, obsahující mimo jiné poučení, že všechny osoby, jímž byl tento exekuční příkaz doručen, mohou proti němu podat do 15-ti dnů ode dne doručení námitky. Stěžovatel reagoval tak, že doručil dne 3. 11. 2003 Obvodnímu soudu pro Prahu 5 podání označené jako „Žaloba na neoprávněné exekuční vymáhání daně z nemovitosti“ a žádal soud, aby předmětný exekuční příkaz zrušil. Toto podání v žádném případě nelze posoudit jako námitky ve smyslu § 73 odst. 8 zákona o správě daní a poplatků. Označení i obsah tohoto podání je naprosto jednoznačné, a i kdyby bylo finančnímu úřadu doručeno ve lhůtě 15-dnů ode dne doručení exekučního příkazu, což z obsahu správního spisu nevyplývá, nemohl by z něj tento úřad dovozovat, že se jedná o námitky a na jeho základě přezkoumat exekuční příkaz. Pokud stěžovatel na výzvu městského soudu předložil kopii podacího lístku, z něhož vyplývá, že dne 3. 11. 2003 odeslal na adresu Finančního úřadu pro Prahu 5 poštovní zásilku, není z něj zřejmé, o jakou písemnost se jednalo. Zcela právně irrelevantní je poukaz stěžovatele na to, že nemá dostatečné právní vzdělání a na jeho tehdejší mimořádně tíživou a stresující životní situaci, protože obsah poučení obsažený v exekučním příkazu je naprosto jasný a srozumitelný. Proto závěr městského soudu, že stěžovatel před podáním žaloby nevyčerpal řádné opravné prostředky, není nezákonný.

Nedůvodně městskému soudu také stěžovatel vytýká, že se nijak nevypořádal s obsahem jeho přípisu ze dne 5. 4. 2004 a že se jím v napadeném rozhodnutí vůbec nezabývá,

protože jeho obsah v odůvodnění napadeného usnesení konstatoval a vyslovil závěr, že stěžovatel nevyužil možnosti domáhat se nápravy rozhodnutí před správním orgánem.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Žádnému z účastníků nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, když stěžovatel neměl ve věci úspěch a finančnímu úřadu s tímto řízením žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu